

Cultură și natură în Transilvania: trecut și viitor

Expertiză și studiu în domeniul biodiversității

Raport intermediar

Prezentarea zonei studiate cu un set de date cu specii de plante și de animale și habitate relevante din punct de vedere al ocrotirii naturii identificate prin deplasări de teren

Elaborat în cadrul proiectului PA16/RO12-SGS10 „Cultură și Natură în Transilvania: Trecut și Viitor” derulat de Federația Universitară Maghiară din Cluj-Napoca (FUMC) în cadrul programului PA16/RO12 „Conservarea și revitalizarea patrimoniului cultural și natural” – Schema de granturi mici, finanțat prin Mecanismul Financiar SEE 2009-2014 de Ministerul Culturii. Proiectul este implementat în parteneriat cu Muzeul Universității din Bergen (Norvegia) și cu Asociația Nordică de Film Antropologic (Norvegia).

Proiect finanțat printr-un grant oferit de Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

Specialiști și voluntari: Erős Réka, Gábos Ede, Gallé Róbert, Kiss Arnold, Markó Bálint, Mező Ildikó, Rezi Csenge, Sándor Krisztina, Szabó Csilla, Szabó D. Zoltán, Tímár Rita,

Editor: Szabó D. Zoltán

Citare recomandată: Szabó, Z.D., Gábos, E., Sándor, K., Kiss, A, Szabó, Cs., Erős, R., Mező, I. (2015) Raport de intermediar - Prezentarea zonei studiate cu un set de date cu specii de plante și animale și habitate relevante din punct de vedere al ocrotirii naturii identificate prin deplasări de teren. Realizat în cadrul proiectului „Expertiză și studiu în domeniul biodiversității” în cadrul proiectului „Cultură și Natură în Transilvania: Trecut și Viitor” derulat de Federația Universitară Maghiară din Cluj-Napoca (FUMC). Ocellus srl, Băgara, România.

Editat de Ocellus srl, 2015

Cuprins

Recensământ de barza albă (<i>Ciconia ciconia</i>)	5
Introducere	5
Zona și metodele de evaluare	6
Rezultate	6
Concluzii	8
Factori de periclitate	8
Bibliografie	9
Observații nesistematice	10
Introducere	10
Metode	11
Rezultate	11
Insecte	11
Amfibieni și reptile	11
Păsări	12
Mamifere	15
Bibliografie	15
Supliment electronic	16

Recensământ de barza albă (*Ciconia ciconia*)

Introducere

Barza albă (*Ciconia ciconia*) inițial era o specie aparținând de habitatele mlăștinoase, însă treptat s-a mutat spre așezările umane, unde își construiește cuibul pe copaci, coșuri de fum sau acoperișe de casă. În ultima perioadă barza albă își construiește cuibul aproape exclusiv pe stâlpi de electricitate. Fiind o pasăre populară de talie mare, care cuibărește în propierea omului, monitorizarea și evaluarea acestei specii este relativ ușoară.

În ultimul secol populația europeană a berzei albe, a arătat un declin semnificativ, mai ales în regiunile de vest a continentului. Pe baza datelor BirdLife International 2006, populația totală arată o tendință de creștere, doar în cazul unor populații locale se mai semnalează o scădere a efectivului.

În România se realizează evaluarea berzelor la fiecare zece ani, ultima evaluare având loc în 2014. În evaluarea din 2004 au fost evaluate 39 de județe și în 1994 localități s-au observat în total 4416 de cuiburi de barză albă, din care, în 3516 cuiburi s-au semnalat perechi cu pui.

Cele mai multe cuiburi ocupate s-au semnalat în județele Satu-Mare (462), Timiș (259) și Olt (259). După evaluarea națională cuiburile de barză erau construite în 83% pe stâlpi de electricitate, restul de 17% au fost construite pe coșuri de fum, hambare, grajduri sau copaci (Kósa, 2005).

În cazul cuiburilor construite pe stâlpi de electricitate s-a notat dacă pe acest stâlp era amplasat suport de cuib. Pe durata de zece ani (1994-2004) acest număr aproape s-a dublat: numărul stâlpilor de electricitate cu suport pentru cuib din 45.72% a crescut la 83.51% (Kósa, 2005)

În regiuni mai mici s-au mai făcut observații și în afara evaluărilor cu periodicitatea de zece ani. În 2010 în depresiunea Giurgeului, județul Harghita, s-au făcut astfel de evaluări regionale, unde asemănător rezultatelor naționale cele mai frecvente locuri folosite pentru construirea cuibului erau stâlpi de electricitate, 80.95% dintre cuiburi au fost observate pe stâlpi. În cele 15 localități evaluate au fost observate 54 de perechi cu pui, pe baza parametrilor de reproducere valorile găsite au arătat, că succesul de reproducere a berzei din depresiunea Giurgeului poate susține o populație locală stabilă (Kósa & Szabó, 2011). Tot aceleași rezultate s-au arătat și în bazinul râurilor Târnave (Kósa, Papp, & Péter, 2005) și în bazinul râului Hărtibaciu (Kósa & Papp, 2007)

Zona și metodele de evaluare

Numărarea efectivelor de berze s-a efectuat între 23-24.07.2015., deoarece în această perioadă puii sunt destul de mari ca să poată fi numărați de pe sol, se ridică în cuib însă încă nu pot să zboare. În cazul fiecărui cuib am încercat să obținem date și de la localnici, mai ales de la cei care locuiesc în apropierea cuibului, cu scopul de a aduna date exacte. Pe durata evaluării am vizitat 41 de localități, în cazul acestora am parcurs fiecare stradă în parte ca să găsim toate cuiburile din localitatea respectivă.

Fiecare cuib a fost fotografiat și înregistrat coordonatele geografice exacte cu ajutorul unui GPS de tip GarminGPSmap 62s, având în vedere apropierea cât mai posibilă de cuib. Pe lângă acestea s-au mai înregistrat alte caracteristici a cuibului:

- Numele localității și a județului unde s-a observat cuibul de barză
- Coordonatele exacte și altitudinea, unde cuibul a fost găsit
- Date de cuibărire: pereche cu pui, pereche fără pui, barză solitară, cuib neocupat, numărul puilor în cuib, și numărul puilor morți
- Pe ce se găsește cuibul: pe stâlp electric, pe stâlp electric cu suport metalic pentru cuib de barză, pe coș, pe grajd sau șură, pe coamă acoperiș sau pe copac
- Data observației

Pe baza datelor de cuibărire am calculat două valori referitor la succesul de reproducere a berzelor. Prima valoare Jza, ce reprezintă media numărului de pui raportat numărului total de perechi— pereche cu pui și pereche fără pui. A doua valoare JZm, ce reprezintă media numărului de pui raportat numărului total de perechi clocitoare. După Burnhauser (1983), dacă aceste valori depășesc 2, respectiv 2.5, în acest caz populațiile de berze cuibăritoare este stabilă.

Rezultate

În cele 41 de localități evaluate în total, în 24 dintre ele am găsit cuiburi de berze, ce reprezintă 58.5% din localitățile evaluate. În cele 24 de localități am observat 77 cuiburi de berze, dintre care în 38 cuiburi s-au semnalat reproducere de succes, în total 69 de pui (Tabel). În continuare în 8 cuiburi s-au semnalat pereche fără pui, în 1 cuib barză solitară și 30 de cuiburi neocupate (goale).

Tabel 1. Lista localităților în care am găsit cuiburi de berze și datele acestora.

LOCALITATE	** Cuib ocupat de:				Numărul puilor:	** Cuibul se găsește pe:					
	Pereche cu pui	Pereche fără pui	Barză solitară	Cuib neocupat (gol)		Stâlp electric	Stâlp electric cu suport metalic pt. cuib	Coș	Grajd sau șură	Coamă acoperiș	Copac
Total	38	8	1	30	69	37	36	1			
Bozieș	2			2	4	1	3				
Boghiș	3		1		5		4				
Valcău de jos	3				5	2	1				
Sub cetate	1			1	1	2					
Valcău de sus	1				2	1					
Lazuri				1		1					
Iaz	1				2		1				
Plopiș				2	0	2					
Ratin	1				1		1				
Crasna	3			2	7	2	3				
Marin	1			1	3	1	1				
Șimleu Silvaniei	1				2	1					
Nușfalău	8	4		10	16	5	17				
Dirighiu	2				3	1	1				
Halmașd				1		1					
Zăuan	5	1		5	4	7	3				
Ip		1						1			
Zăuan băi	1				2	1					
Cosnicu de jos	1				2	1					
Cerișa				1		1					
Cosnicu de sus				1		1					
Marca					1	1					
Leșmir				2		2					
Șumal	3	2		1	9	4	2				

Media numărului de pui raportat numărului total de perechi (JZa) în medie a fost 1.5, iar media numărului de pui raportat numărului total de perechi clocitoare (JZm) 1.8.

Numărul puilor observate varia între 1 și 4, în medie 1.81 de pui/cuib. În cele mai multe cuiburi (19) au fost observate 2 pui, ce reprezintă 50 % din cuiburile în care erau semnalate pui. În continuare în 12 cuiburi s-au observat 1 pui (31.57%), în 5 cuiburi 3 pui (13.15%), și numai într-un cuib am enumerat 4 pui (2.63%).

Cele mai multe cuiburi de berze au fost observate în localitatea Nușfalău, unde am observat 22 de cuiburi și suport gol pentru cuiburi.

Din cele 77 de cuiburi 38 au fost construite pe stâlpi de electricitate (49.35%), în cazul a 37 au fost observate suporturi de cuib montate pe stâlp. Doar 1 cuib, dintre cele observate, a fost construit pe coșul de fum a unei case.

Figura 1. Cuib de barză pe coșul unei case în localitatea Ip.

Concluzii

Pe aria studiată am găsit în total 77 perechi cuibăritoare, cu 69 pui. Ca o populație de barză albă să fie viabilă este nevoie ca valoarea medie a puilor (JZa) pe perechi (cu sau fără pui) să fie mai mare decât 2, iar valoarea medie a puilor a perechilor cuibăritoare (JZm) să fie mai mare decât 2.5. Din datele culese de noi în 2015 din cele 41 de localități ierese ca această populație de barză albă nu atinge aceste valori minime ($JZa = 1.5$, $JZm = 1.8$). Important însă de menționat ca datele provenite dintr-un singur an nu sunt suficiente pentru afirmații sigure despre șansele de supraviețuire ale unei populații. rata de reproducere a berzelor albe din județul Sălaj în anul 2004 de exemplu au arătat valori mult mai mari decât cele înregistrate în 2015 ($JZa = 2.93$, $JZm = 3.05$).

Factori de periclitare

În cazul berzelor albe cel mai frecvent factor de periclitare întâlnit este electrocutarea. Un procent semnificativ a berzelor își construiește cuibul pe stâlpi de joasă tensiune, datorită acestui fapt puii care învață să zboare pot suferi foarte ușor electrocutări, ceea ce le poate cauza și decesul. În timpul migrației, un procent semnificativ de mortalitate este cauzată tot de elec-

trocutare, ce afectează mai ales indivizii de un an (van den Bossche 2002, Horváth 2010). Pentru a preveni electrocutarea berzelor, este indicat amplasarea suporturilor de cuib pe stâlpi de electricitate de joasă tensiune, ce poate înălța chiar cu 1 metru cuibul, crescând astfel distanța dintre cuib și instalația electrică. După evaluările din 2004-2005 din România, s-a constatat că doar 13,55% din cuiburi erau construite pe stâlpi cu suport de cuib (Kósa 2005). În cazul cuiburilor observate de noi mai puțin de jumate dintre ele (48%) erau construite pe suport de cuib amplasat pe stâlp, având în vedere datele colectate pe plan național la acel moment, se poate considera satisfăcătoare.

Printre alți factori de periclitate se mai pot enumera transformarea, reducerea și pierderea habitatelor de hrănire, otrăvirea, perturbarea și îndepărtarea cuiburilor.

Bibliografie

Kósa, F. (2005). *Rezultatele recensământului berzei albe (Ciconia ciconia) în România în 2004. Migrans*, 7(2), 1–3.

Kósa, F., & Papp, T. (2007). *Distribution, population size and dynamics of the white stork (Ciconia ciconia L.) in the. Hârtibaciu River basin (Transylvania, Romania)*. *Transylv. Rev. Syst. Ecol. Res*, 4, 169–178.

Kósa, F., Papp, T., & Péter, P. (2005). *Distribution, Population Size and Dynamics of the White Stork (Ciconia Ciconia Linnaeus, 1758) in the Târnava Rivers Basin (Romania)*. *Transylv. Rev. Syst. Ecol. Res.*, 2, 155–166.

Kósa, F., & Szabó, Z. D. (2011). *A fehér gólya (Ciconia ciconia L.) elterjedése, költése és populációdinamikája a Gyergyói-medencében*. In *A Gyergyói-medence: egy mozaikos táj természeti értékei* (pp. 215–228).

Observații nesistematice

Introducere

Pe parcursul deplasărilor de teren am încercat să înregistrăm fiecare observație cu mare precizie. Acest lucru a fost ajutat în mare măsură de o aplicație mobilă numită ObsMapp. Aplicația funcționează ca un jurnal de teren digital, care reduce foarte mult timpul acordat pentru înregistrare și în aceeași timp leagă în mod automat coordonatele geografice și ora exactă la fiecare observație.

Un alt avantaj ObsMapp este ca se poate folosi în mod offline, iar locul exact al observației se poate fi pus exact pe o imagine satelitară – util de exemplu în cazul păsărilor văzute în depărtare. Aplicația conține liste predefinite cu denumiri de specii pentru mai multe grupuri, de la păsări până nevertebrate și plante. Datele culese de pe teren se pot încărca într-o bază de date de unde se pot exporta cu ușurință. Informațiile încărcate în baza de date sunt publice, însă există posibilitate ca să fie ascunse și să fie vizibile numai pentru utilizator – de exemplu în cazul speciilor rare sau periclitate.

La înregistrarea păsărilor, se poate nota numele speciei în limba dorită, numărul indivizilor observați, sexul, vârsta, comportamentul (cu accent pe comportamentul teritorial și legate de reproducere). La fiecare observație se pot atașa în plus note, fotografii sau sunet (Figura 2.).

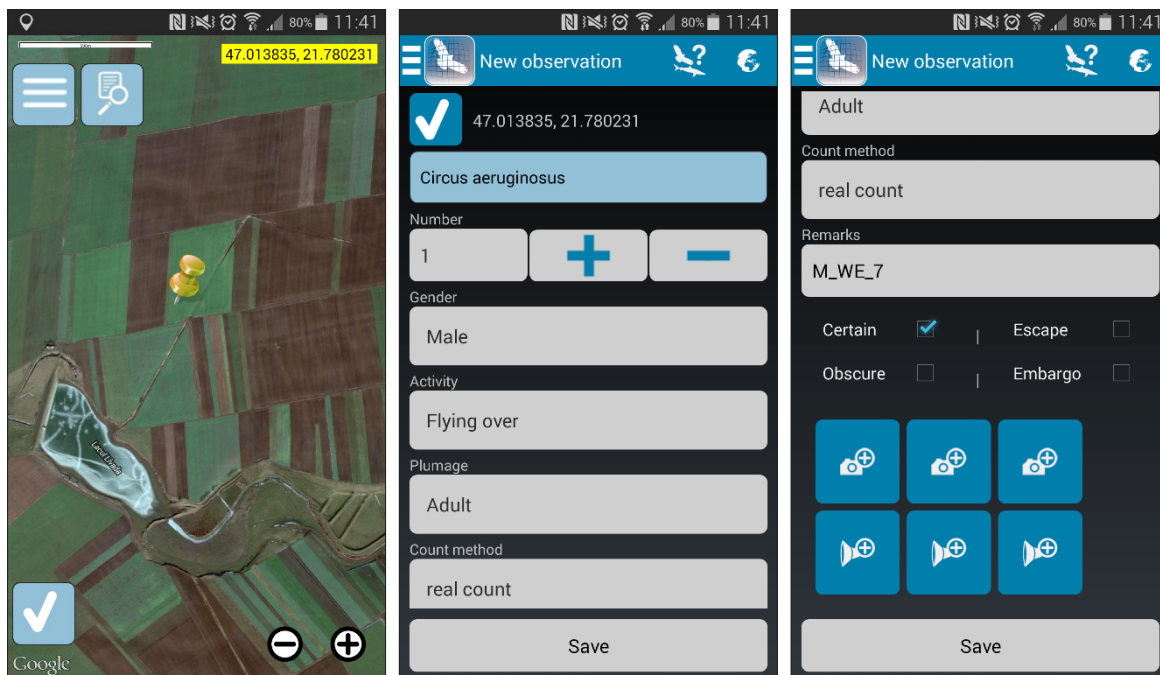

Figura 2. Folosire ObsMapp: datele unei erete de stuf (*Circus aeruginosus*) observat în zbor.

Metode

Aria fiecărei comune a fost vizitată o zi întreagă. Terenul a fost parcurs pe jos sau cu mașină. Cele 8 comune au fost prima dată vizitate din mașină pentru a avea o imagine de ansamblu asupra habitatelor mai importante și pentru a selecta acele arii care merită parcurse pe jos. Bazat pe această prima vizită și pe hărțile existente am trasat 3 transecte lineare în fiecare comună care în ziua următoare au fost parcurse de echipe compuse din 3-5 specialiști și voluntari. Fiecare observație a fost înregistrată cu ajutorul aplicației ObsMapp și în unele cazuri documentată cu fotografii.

După partea de teren fiecare observator a exportat observațiile sale într-un fișier .csv care ulterior au fost unificate și folosite pentru generarea hărților de distribuție a speciilor.

Rezultate

Am înregistrat în total 1475 observații, care au însemnat 3004 indivizi aparținând la 113 specii. Cel mai bine au fost reprezentate păsările, urmate de insecte, amfibieni, reptile, o specie de melc (*Bielzia coerulans*), din care am observat 2 indivizi, o specie de ciupercă (*Clathrus archeri*), și în zonă am găsit o plantă insectivoră, pe roua cerului (*Drosera rotundifolia*).

Insecte

Trei specii au fost întâlnite (Tabel 2.), în număr cel mai mare rădașca (*Lucanus cervus*) care este și o specie Natura 2000. Am observat deasemenea alte două specii de coleoptere: croitorul mare al stejarului (*Morinus funereus*) și croitor cenușiu (*Cerambyx cerdo*).

Tabel 2. Speciile și numărul de indivizi al insectelor observate.

Denumire populară	Denumire științifică	Nr. Indivizi observate
Croitor mare al stejarului	<i>Cerambyx cerdo</i>	5
	<i>Liometopum microcephalum</i>	1
Rădașca	<i>Lucanus cervus</i>	63
Croitor cenușiu	<i>Morinus funereus</i>	1
Total		70

Amfibieni și reptile

Trei specii de amfibieni au fost găsite: buhaiul de baltă cu burtă galbenă (*Bombina variegata*), broasca roșie de pădure (*Rana dalmatina*) și tritonul comun (*Lissotriton vulgaris*) Dintre reptile am identificat numai o șarpe de casă (*Natrix natrix*) (Tabel 3.).

Tabel 3. Speciile și numărul de indivizi al amfibienilor și reptilelor observate.

Tabel 4. Denumire populară	Denumire științifică	Nr. indivizi observate
Buhai de baltă cu burtă galbenă	<i>Bombina variegata</i>	99
Triton comun	<i>Lissotriton vulgaris</i>	20
Șarp de casă	<i>Natrix natrix</i>	1
Broască roșie de pădure	<i>Rana dalmatina</i>	3
Total		123

Păsări

Am notat prezența a 100 de specii, cu un număr total de 2816 indivizi. Important însă de menționat ca în perioada observațiilor (*sfârșitul lunii iulie*) păsările nu mai sunt atât de active, deci este posibil ca numărul real al speciilor este mai mare decât cele detectate de noi (Tabel 4.). Dintre cele 10 specii de ciocănitori care cuibăresc în România, 9 au fost prezente: ciocănitul neagră (*Dryocopus martius*), ghionoaia sură (*Picus canus*), ghionoaia verde (*Picus viridis*), ciocănitul pestriț mare (*Dendrocopos major*), ciocănitul de grădini (*Dendrocopos syriacus*), ciocănitul de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocănitul cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ciocănitul pestriț mic (*Dendrocopos minor*) și capîntortura (*Jynx torquilla*). Fiecare dintre speciile de sfrâncioci cuibăritoare în țară a fost observată: sfrânciocol roșiatic (*Lanius collurio*), sfrânciocol cu frunte neagră (*Lanius minor*) și sfrânciocol mare (*Lanius excubitor*).

Au fost notate cinci specii de răpitoare diurnă: uliul păsărar (*Accipiter nisus*), șorecarul comun (*Buteo buteo*), erete de stuf (*Circus aeruginosus*), vânturelul roșu (*Falco tinnunculus*) viesparul (*Pernis apivorus*) și un exemplar de barză neagră (*Ciconia nigra*).

Tabel 5. Speciile și numărul de indivizi a păsărilor observate.

Denumirea populară	Denumirea științifică	Nr. indivizi observate
Uliu păsărar	<i>Accipiter nisus</i>	2
Lăcar mare	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	6
Fluierar de munte	<i>Actitis hypoleucos</i>	7
Pițigoii codat	<i>Aegithalos caudatus</i>	41
Ciocârlie de câmp	<i>Alauda arvensis</i>	27
Pescăraș albastru	<i>Alcedo atthis</i>	4
Rață mare	<i>Anas platyrhynchos</i>	27
Fâsă de câmp	<i>Anthus campestris</i>	14
Fâsă de pădure	<i>Anthus trivialis</i>	6
Egretă mare	<i>Ardea alba</i>	7
Stârc cenușiu	<i>Ardea cinerea</i>	35
Stârc roșu	<i>Ardea purpurea</i>	1

Cucuvea	<i>Athene noctua</i>	7
Șorecar comun	<i>Buteo buteo</i>	53
Sticlete	<i>Carduelis carduelis</i>	52
Florinte	<i>Chloris chloris</i>	23
Pescăruș râzător	<i>Chroicocephalus ridibundus</i>	54
Barză albă	<i>Ciconia ciconia</i>	191
Barză neagră	<i>Ciconia nigra</i>	1
Pescărel negru	<i>Cinclus cinclus</i>	1
Erete de stof	<i>Circus aeruginosus</i>	2
Botgros	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	21
Porumbel de scorbură	<i>Columba oenas</i>	11
Porumbel gulerat	<i>Columba palumbus</i>	38
Corb	<i>Corvus corax</i>	9
Cioară grivă	<i>Corvus cornix</i>	10
Prepețița	<i>Coturnix coturnix</i>	12
Pițigoi albastru	<i>Cyanistes caeruleus</i>	14
Ciocănițoare cu spate alb	<i>Dendrocopos leucotos</i>	4
Ciocănițoare pestriță mare	<i>Dendrocopos major</i>	52
Ciocănițoare de stejar	<i>Dendrocopos medius</i>	8
Ciocănițoare pestriță mică	<i>Dendrocopos minor</i>	6
Ciocănițoare de grădini	<i>Dendrocopos syriacus</i>	3
Ciocănițoare neagră	<i>Dryocopus martius</i>	12
Egretă mică	<i>Egretta garzetta</i>	1
Presură sură	<i>Emberiza calandra</i>	3
Presură galbenă	<i>Emberiza citrinella</i>	60
Presură de grădină	<i>Emberiza hortulana</i>	1
Presură de stof	<i>Emberiza schoeniclus</i>	2
Măcăleandru	<i>Erithacus rubecula</i>	82
Vânturel roșu	<i>Falco tinnunculus</i>	20
Muscar gulerat	<i>Ficedula albicollis</i>	1
Cinteză	<i>Fringilla coelebs</i>	48
Lișița	<i>Fulica atra</i>	16
Ciocârlan	<i>Galerida cristata</i>	18
Gaiță	<i>Garrulus glandarius</i>	48
Rândunică	<i>Hirundo rustica</i>	136
Stârc pitic	<i>Ixobrychus minutus</i>	1
Capîntortură	<i>Jynx torquilla</i>	1
Sfrâncioc roșiatic	<i>Lanius collurio</i>	211
Sfrâncioc mare	<i>Lanius excubitor</i>	7
Sfrâncioc cu frunte neagră	<i>Lanius minor</i>	1
Pescăruș cu picioare galbene/ pontic	<i>Larus cachinnans / Larus michahellis</i>	6

Presură sură	<i>Linaria cannabina</i>	1
Grelușel de stuf	<i>Locustella luscinioides</i>	3
Ciocârlie de pădure	<i>Lullula arborea</i>	1
Privighetoare roșcată	<i>Luscinia megarhynchos</i>	7
Prigorie	<i>Merops apiaster</i>	59
Codobatură albă	<i>Motacilla alba</i>	29
Codobatură de munte	<i>Motacilla cinerea</i>	7
Muscar sur	<i>Muscicapa striata</i>	2
Pietrar sur	<i>Oenanthe oenanthe</i>	5
Grangur	<i>Oriolus oriolus</i>	66
Ciuș	<i>Otus scops</i>	1
Pițigoi mare	<i>Parus major</i>	152
Vrabie de casă	<i>Passer domesticus</i>	9
Vrabie de câmp	<i>Passer montanus</i>	70
Potârniche	<i>Perdix perdix</i>	4
Pițigoi de brădet	<i>Periparus ater</i>	16
Viespar	<i>Pernis apivorus</i>	1
Cormoran mare	<i>Phalacrocorax carbo</i>	19
Fazan	<i>Phasianus colchicus</i>	23
Bătăuș	<i>Philomachus pugnax</i>	3
Codroș de munte	<i>Phoenicurus ochruros</i>	12
Pitulice mică	<i>Phylloscopus collybita</i>	14
Pitulice fluierătoare	<i>Phylloscopus trochilus</i>	1
Coțofană	<i>Pica pica</i>	59
Ghionoaie sură	<i>Picus canus</i>	8
Ghionoaie verde	<i>Picus viridis</i>	35
Corcodel mare	<i>Podiceps cristatus</i>	137
Pițigoi sur	<i>Poecile palustris</i>	29
Lăstun de mal	<i>Riparia riparia</i>	5
Mărăcinar mare	<i>Saxicola rubetra</i>	4
Mărăcinar negru	<i>Saxicola rubicola</i>	14
Țiclean	<i>Sitta europaea</i>	56
Turturică	<i>Streptopelia turtur</i>	25
Graur	<i>Sturnus vulgaris</i>	306
Silvie cu cap negru	<i>Sylvia atricapilla</i>	10
Silvie de câmp	<i>Sylvia communis</i>	2
Silvie mică	<i>Sylvia curruca</i>	2
Fluierar de zăvoi	<i>Tringa ochropus</i>	2
Ochiuboului	<i>Troglodytes troglodytes</i>	25
Mierlă	<i>Turdus merula</i>	87
Sturz cântător	<i>Turdus philomelos</i>	2

Cocoșar	<i>Turdus pilaris</i>	1
Sturz de vâsc	<i>Turdus viscivorus</i>	33
Pupăză	<i>Upupa epops</i>	14
Nagâț	<i>Vanellus vanellus</i>	16
Total		2801

Mamifere

Patru specii de mamifer (Tabel 5.) au fost întâlnite: căprioara (*Capreolus capreolus*), iepure de câmp (*Lepus europaeus*), viezure (*Meles meles*), veverița (*Sciurus vulgaris*), precum și urme de mistreț (*Sus scrofa*).

Tabel 6. Speciile și numărul de indivizi a mamiferelor observate.

Denumire populară	Denumire științifică	Nr. Indivizi observate
Căprioară	<i>Capreolus capreolus</i>	4
Iepure de câmp	<i>Lepus europaeus</i>	1
Viezure	<i>Meles meles</i>	1
Veverița	<i>Sciurus vulgaris</i>	1
Total		7

Alte specii

Bibliografie

www.observado.org

Supliment electronic

Fotografiile făcute despre habitate și unele specii observate sunt copiate împreună cu hărțile de distribuție ale speciilor observate în suplimentul electronic atașat la acest raport.